

Blind Guardian

Recenze – At The Edge Of Time (CD - album měsíce)

/symfonický metal 6, skladatelská úroveň 6, zvuk 6, poslech 6/

Nuclear Blast/Warner - 10 skladeb, 63:54 min, vydáno 30.7.2010

Povězme si něco o jednom problému, můžeme snad polemizovat u takhle úspěšné kapely a s takovou historií o nějakém lamentování? Přirozeně, že po 25 letech a po osmi studiových albech si musí Hansi Kürsch a jeho tři kolegové klást otázku: Quo vadis, Blind Guardian? Vlastně, člověk by si mohl myslet, bylo již touto kapelou řečeno, zahráno, vysloveno a zkomponováno vše? Projevila se kapela již ve všech svých odstínech? - díky tendenčnímu keltsko-folklórnímu albu (Nightfall In Middle-Earth 1998), komplexnímu albu (A Night At The Opera 2002) nebo namlsanému albu (A Twist In The Myth 2006). Blind Guardian se odvážili od svých ranných fází, od teritorií thrash metalu, procházejíce postupem času na těžce metalovou stopáž Queen a tíhnouce k volbě epické nebo progresivní v klasickém významu tohoto slova smyslu.

Pokud: skutečně novou cestu razící novinku od jejich nového opusu At The Edge Of Time sotva kdo totiž očekával. Ale: v detailu se krefeld'ané dále úspěšně vyvíjejí.

Nebo měl by člověk spíše říci: možnosti jejich výrazového projevu jsou dokonalé? Hymnický charakter jejich skladeb, navenek vyčnívající poznávací značka již od počátků existence Blind Guardian, zde dosahuje pomyslného vrcholu. Hansi Kürsch, který se již před řádkou let kompletně zbavil své přitěžující hry na basu, se koncentruje na vysoce ceněnou zpěvovou linku, která je pro Blind Guardian tak typická ve zpívaných sborových refrénech a na jejich bombastické aranžmá s nádechem klasiky. Oba kytaristé André Olbrich a Marcus Siepen se prokazují už ne jen jako prvotřídní sólisté a neváhající rytmika, nýbrž i jako akustičtí instrumentalisté. Polichocení patří zvuku alba, dané produkci, která je uzemňovací a přirozeně silná. Zbývá už jenom připomenout bubeníka Frederika Ehmkeho, který se v kapele ocitnul teprve pár týdnů před albem A Twist In The Myth a podle toho měl tehdy na případné vyžehlení nesnázi a přizpůsobení se kapele velmi málo času. Pro tentokrát se chlapík plně integroval, od počátku byl v obraze a poskytl svým kolegům vesměs dynamické a mnohostranné bicí. A pak tu je ještě pražský symfonický orchestr, kypící spojovací článek této produkce mezi bombastikou a metalickým základem a v jeho případě nejde jen o jakousi barevnou vatovou vycpávku a v každém ohledu orchestr doplnil plnoprávné album. Blind Guardian prezentují také v bodě orchestru plně napěchovaný mix z obecně známého přítomna a skladbově-prospěšného účinku. Nic tu nezní poslepaně nebo zveličeně a hojně předváděno na odiv, žádný kýč a pro sádelný odpad nezůstává bohudík žádné místo na tomto albu. Co tedy může dlouholetý fanoušek očekávat, co vás nebude unavovat a zda - jistě jen trochu nedůležitá otázka - dokáží oslovit novou cílovou skupinu? To je snad otázka jedinečného zvuku Blind Guardian, vyvarovat se kliše u současného zachování tradiční metalové hodnoty a norem, jež se zde nesou. To bylo v poslední půldruhé dekádě stejně tak potěšeníhodné a nezměnilo se to ani v roce 2010. Blind Guardian jsou napevno velcí, snad

dokonce velká tvrz německé metalové scény a na At The Edge Of Time nedávají v sázku svou tvořivost vůči smrtící rutině.

Redaktor: Matthias Mineur
(Metal Hammer, německé vydání, srpen 2010, přeložil Milan Škoda)